

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 77/2015
29.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1080/13 од 19.01.2015. године, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 9443/10-Ква 198/13 од 02.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж2 2074/13 од 30.04.2013. године, у седници већа одржаној 29.01.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1080/13 од 19.01.2015. године, па се укидају правноснажна решења Првог основног суда у Београду К 9443/10-Ква 198/13 од 02.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж2 2074/13 од 30.04.2013. године, а предмет се враћа Првом основном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К 9443/10-Ква 198/13 од 02.04.2013. године утврђено је да осуђени С.М. не подлеже амнестији, па се не ослобађа од дела извршења казне затвора у трајању од 1 године и 4 месеца на коју је осуђен правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К 9943/10 од 26.03.2012. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 2074/13 од 30.04.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног С.М., адвоката Р.Ј., изјављена против решења Првог основног суда у Београду К 9443/10-Ква 198/13 од 02.04.2013. године.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона у смислу члана 485. ЗКП, а у вези са чланом 4. Закона о амнестији, са предлогом да

Врховни касациони суд укине побијана решења или да иста преиначи и утврди да осуђени С.М. подлеже амнестији и ослободи га од извршења казне затвора на коју је осуђен правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К 9443/10 од 26.03.2012. године за проценат ослобођења у складу са одредбама Закона о амнестији.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног С.М., адвокату Р.Ј. сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1080/13 од 19.01.2015. године је основан.

Наиме, из списка предмета произилази да је у предметном кривичном поступку окривљени С.М. пресудом Првог основног суда у Београду К 9443/10 од 26.03.2012. године (правноснажна дана 24.04.2012. године) оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, те да је ради издржавања наведене затворске казне према окривљеном С.М. расписана потерница дана 18.02.2013. године, а да је дана 12.03.2013. године исти ступио на издржавање казне у Казнено поправни завод Пожаревац. У образложењу побијаног првостепеног решења Првог основног суда у Београду истиче се да окривљени С.М. не подлеже амнестији у смислу члана 4. Закона о амнестији, јер је из дописа Одељења за извршење кривичних санкција Првог основног суда у Београду Ик 184012 од 02.04.2013. године утврђено да је за окривљеним С.М. било наређено издавање потернице по пресуди Првог основног суда у Београду К 9443/10 од 26.03.2012. године, а које разлоге наводи и другостепени суд у побијаном решењу када одбија као неосновану жалбу браниоца окривљеног С.М. изјављену против решења Првог основног суда у Београду К 9443/10-Ква 198/13 од 02.04.2013. године.

Одредбом члана 4. став 1. Закона о амнестији који је ступио на правну снагу 17.11.2012. године прописано је да амнестији не подлежу правноснажно осуђена лица за која је до дана ступања на снагу овог закона наређено издавање потернице због нејављања на издржавање казне затвора или због бекства са издржавања казне затвора.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по оцени Врховног касационог суда, побијаним правноснажним решењима је повређен члан 4. Закона о амнестији, а у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, јер је у конкретном случају за окривљеним С.М. потерница расписана 18.02.2013. године, дакле након ступања на снагу Закона о амнестији, па је самим тим погрешан закључак изражен у првостепеном и другостепеном побијаном решењу,

а да окривљени С.М. не подлеже амнестији у смислу члана 4. Закона о амнестији, будући да из цитиране законске одредбе произилази да амнестији не подлежу правноснажно осуђена лица за која је до дана ступања на снагу овог закона наређено издавање потернице.

Дакле, како је за окривљеним С.М. у конкретном предмету расписана потерница након ступања на снагу Закона о амнестији, по оцени овог суда, не може се прихватити закључак дат у побијаним решењима, а да окривљени С.М. не подлеже амнестији у смислу члана 4. Закона о амнестији, јер је за њим расписана потерница.

Имајући у виду све наведено, побијана решења су морала бити укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.